

opusdei.org

Papa Francesc: «Treballar té un elevat significat espiritual»

En una entrevista al diari italià "Il Sole 24 ore", el Papa Francesc parla del treball i la dignitat de l'home. A continuació se'n reproduïx un fragment.

08/09/2018

[Enllaç a l'entrevista completa](#)

Què li sembla que necessita un empresari per ser un creador de valor per la seva empresa i pels altres, a partir de la comunitat on viu i treballa?

De la lectura dels evangelis es desprèn també que Jesús demostra una gran simpatia (pensem a la paràbola dels cinc talents) pels empresaris que assumeixen un risc.

Recordo la trobada que vaig tenir amb una associació d'empresaris el febrer de 2016. Recordo molts rostres que transmetien passió i projectes, fatiga i genialitat. Deia que crec que és molt important l'atenció per la persona concreta que significa donar a cadascú allò que és seu, alliberant a les mares i pares de família de l'angoixa de no poder donar un futur i ni tan sols un present als seus fills. Significa saber dirigir però també saber escoltar, compartint projectes i idees amb humilitat i confiança.

Significa fer de tot perquè el treball creï una altra lloc de treball, la responsabilitat genera una altra responsabilitat, l'esperança implica una altra esperança, sobretot per a les joves generacions, que avui ho necessiten més que mai. Crec que és molt important treballar junts per construir el bé comú i un nou humanisme de la feina, promoure un treball que respecti la dignitat de la persona, que no aposti únicament pel benefici o les exigències productives, sinó que promogui una vida digna, sabent que el bé de les persones i el bé de l'empresa van de bracet. Contribuïm a desenvolupar la solidaritat i a realitzar un nou ordre econòmic que no suposi descartar, enriuint l'acció econòmica amb l'atenció cap als pobres i la reducció de les desigualtats. Necessitem valentia i una creativitat genial.

El treball, que fins i tot quan falta representa una emergència

intolerable, personal i social, sovint es percep com una mena de condemna diària, una rutina insuportable. Pot indicar-nos, per exemple, dues raons per les que no ho és o, almenys, no ho ha de ser, i com poden organitzar-se les empreses per evitar que no ho sigui, contribuint amb això també a l'èxit d'aquestes empreses i a la prosperitat de la societat?

La idea que el treball només és cansament és bastant comuna, però tots experimenten que no tenir feina és molt pitjor que treballar. Quantes vegades he recollit les llàgrimes de desesperació de pares i mares que han perdut la feina! Treballar fa bé perquè és part de la dignitat de la persona, de la seva capacitat d'assumir la responsabilitat davant un mateix i davant dels altres. És millor treballar que viure en l'oci. El treball dóna satisfacció, crea les condicions per a la programació

personal. Guanyar-se el pa és un motiu d'orgull important; sense cap dubte, representa també un cansament però ens ajuda a conservar un sentit de la realitat sa i educa a afrontar la vida. La persona que es manté a si mateixa i a la seva família amb el seu treball desenvolupa la seva dignitat; el treball crea dignitat, els subsidis que no tinguin l'objectiu precís de crear treball i ocupació, creen dependència i redueixen la responsabilitat. A més, treballar té un elevat significat espiritual ja que és la manera amb què donem continuïtat a la creació, respectant-la i cuidant-la.

Quina aportació demana a les empreses?

Les empreses poden contribuir notablement a conservar la dignitat del treball, reconeixent que l'home és el recurs més important de cada empresa, contribuint a construir el

bé comú, dedicant atenció als pobres. Sé que moltes empreses dediquen molts espais a la formació. Estic convençut que seria molt profitós per a l'empresa completar la formació tècnica amb una formació en valors: solidaritat, ètica, justícia, dignitat, sostenibilitat, que són continguts que enriqueixen el pensament i la capacitat operativa.

El món globalitzat, en certa manera, ha reduït les seves dimensions, ara hem arribat als límits del que anomena la nostra casa comuna, és a dir el planeta Terra, tant que s'està pensant a la colonització de nous planetes. L'ecologia i un món sostenible són la seva gran preocupació i els grans agents econòmics internacionals que es dediquen a la producció d'energia, com la companyia italiana Eni, han anunciat canvis radicals orientats a les activitats "verdes". Creu que

s'està fent prou des d'aquest punt de vista?

Encara hi ha molt per fer per reduir aquelles conductes i accions que no respecten el medi ambient i la terra. Estem pagant el preu d'una explotació de la terra que dura des de fa molts anys. Lamentablement, fins al dia d'avui, l'home no actua com a custodi de la terra sinó com un tirà explotador. Però hi ha senyals d'una nova manera de mirar el medi ambient; és una mentalitat compartida gradualment cada vegada per més països. És un recorregut que necessita una cura especial perquè cal passar d'una descripció dels símptomes, al reconeixement de l'arrel humana de la crisi ecològica, de l'atenció per l'ambient a una ecologia integral, d'una idea d'omnipotència a la consciència de l'exigüitat dels recursos. El punt focal és que parlar de l'ambient sempre vol dir parlar

també de l'home: la degradació ambiental i la degradació humana van de la mà. Més aviat, les conseqüències de la violació de la Creació sovint es fan pagar només als pobres. El desenvolupament de la dimensió ecològica necessita la convergència de diverses accions: polítiques, culturals, socials i productives. Especialment, la formació d'una nova consciència ecològica necessita nous estils de vida per construir un futur harmoniós, promoure un desenvolupament integral, reduir les desigualtats, descobrir els vincles entre les criatures, abandonar el consumisme.

Vol dir que cal canviar el model de producció?

Com escrivia a l'encíclica Laudato si 'aquests problemes estan íntimament vinculats amb la cultura de descartar, que afecta tant els éssers

humans exclosos com a les coses que es transformen ràpidament en deixalles. Pensem, per exemple, al nostre sistema industrial, que al final del cicle de producció i consum no ha desenvolupat la capacitat d'absorbir i reutilitzar les deixalles. Encara no s'ha aconseguit adoptar un model de producció que assegurí recursos per a tots i per a les generacions futures, i que requereix la màxima limitació de l'ús dels recursos no renovables, moderar el consum, maximitzar l'eficiència de l'explotació, reutilitzar i reciclar. Afrontar aquesta qüestió seria una manera per contrastar la cultura de descartar que acaba fent mal a tot el planeta de manera integral. Hem d'admetre que encara queda molt per fer en aquesta direcció.

Els migrants que es desplacen d'un continent a l'altre fugint de les guerres o a la recerca de condicions per viure i sobreviure

són alguns dels "descartats" de la terra. En un període històric en què les fronteres (fins i tot les comercials) es tanquen i prevalen els nacionalismes en una Europa cansada i dividida, no se sent una mica com un Moisès contemporani que obre el pas, obre les portes per a tots els pobles i les persones, començant pels més pobres? Hi ha qui pensa que aquesta no és la missió del successor de Pere. Per què creu que ho és? Què necessita aquesta Europa per confluïr en un camí comú i avançar junts oferint una resposta a les preocupacions dels seus ciutadans?

Avui dia els migrants representen un gran repte per a tothom. Els pobres que es desplacen infonen temor especialment als pobles que viuen en una condició de benestar. No obstant això, no existeix un futur pacífic per a la humanitat si no es posa en pràctica l'hospitalitat de la diversitat,

la solidaritat, pensant en la humanitat com en una sola família. Per a un cristià és natural reconèixer Jesús en cada persona. Crist mateix ens demana acollir els nostres germans i germanes migrants i refugiats amb els braços ben oberts, potser sumant-se a la iniciativa que vaig llançar al setembre de l'any passat. Share the Journey - Comparteix el viatge. De fet, el viatge es divideix en dos: els que arriben a la nostra terra, i nosaltres que anem cap al cor dels que arriben per comprendre'ls, entendre la seva cultura, la seva llengua, sense desatendre el context actual.

Això seria un signe clar d'un món i d'una Església que intenta ser oberta, inclusiva i acollidora, una Església Mare que abraça a tothom compartint un viatge en comú. Com vaig afirmar anteriorment, no oblidem que l'esperança representa l'impuls en el cor de qui surt deixant

la seva casa, la seva terra, de vegades familiars i parents, per anar a la recerca d'una vida millor, més digna per a si mateix i per als seus éssers estimats . I és també l'impuls en el cor de qui acull: el desig de trobar-se, de conèixer-se, de dialogar...

L'esperança és l'estímul per "compartir el viatge" de la vida, no tenim por de compartir el viatge! No tenim por de compartir l'esperança. L'esperança no és una virtut per a gent amb l'estómac ple i per això els pobres són els primers portadors d'esperança i són els protagonistes de la història.

Guido Gentili / Graziella
Filipuzzi

Il Sole 24 ore

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/papa-
francesc-treballar-te-un-elevat-
significat-espiritual/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/papa-francesc-treballar-te-un-elevat-significat-espiritual/) (07/08/2025)